

ABP SŁAWOJ LESZEK GŁÓDŹ
Metropolita Gdański

Odkryć ponownie bogactwo formacji chrześcijańskiej¹

W Roku jubileuszowym 50-lecia istnienia Gdańskiego Seminarium Duchownego miały miejsce wydarzenia upamiętniające różne dziedziny aktywności seminaryjnej oraz wspomnienia odwołujące się do życia seminaryjnego, będące trwałym świadectwem historii oliwskiej *Alma Mater*. Kolejną inicjatywą wpisującą się w obchody jubileuszowe jest dzisiejsze sympozjum naukowe, które podejmie bardzo aktualny temat: *Formacja chrześcijańska we współczesnym Kościele*.

Magisterium Kościoła z wielką troską podchodzi do formacji poszczególnych grup wiernych, wskazując wytyczne mające na celu ożywienie, ukierunkowanie i pogłębienie formacji wszystkich wiernych w Kościele: osób świeckich, osób konsekrowanych, prezbiterów, diakonów i ostatnio biskupów. Formacji każdej z tych grup wiernych Kościół poświęcił odrębne dokumenty, wydając adhortacje apostolskie oraz specjalne instrukcje. W ostatnich latach Jan Paweł II wydał wiele dokumentów, które w niezwykle sposób wpłynęły na życie Kościoła i wiernych. W Liście apostolskim *Novo millennio ineunte*, z 6 stycznia 2001 roku, zamyka niejako w jedną całość zagadnienie formacji wszystkich wiernych w Kościele. Papież mówi nam o pedagogice świętości, czyli o pełnym kształtowaniu codziennego życia chrześcijańskiego, życia, w którym istotną rolę odgrywa osobista modlitwa, niedzielna Eucharystia, sakrament pojednania, rozważanie słowa Bożego, bycie świadkiem miłosierdzia i miłości.

Ojciec Święty nie szuka żadnej magicznej formuły, która pozwoliłaby rozwiązać trudne problemy naszej epoki, ale z mocą przypomina

¹ Tekst wprowadzenia, wygłoszonego do uczestników sympozjum *Formacja chrześcijańska we współczesnym Kościele*, 31 maja 2008 roku.

patrzącemu przed siebie Kościołowi, że nie zbawi nas żadna formuła, ale konkretna Osoba – Jezus Chrystus. To On jest jedynym programem dla przyszłości, to On jest źródłem każdego programu formacji, każdej formacji, to Jego mamy poznawać, kochać i naśladować, to od Niego powinniśmy rozpocząć na nowo zapatrzeni w Jego Oblicze Świątości (zob. NMI, n. 29).

Jan Paweł II, wskazując pewne priorytety formacji chrześcijańskiej, umieszcza je od razu we właściwej perspektywie – jest nią perspektywa świętości. Tylko decyzja o podporządkowaniu wszystkiego nadrzędnej idei świętości – jak pisze Papież – może przynieść owoce w długotrwałym procesie formacji, której potrzebuje każdy człowiek: zarówno osoba duchowna, jak i świecka. Kto został włączony do Kościoła przez sakrament chrztu św., nie może już przyjąć postawy zadowalającego się powierzchowną religijnością. Czy chcesz zostać świętym? Czy przyjmujesz radykalizm *Kazania na Górze* z jego wezwaniem: „Bądźcie doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski” (Mt 5,48)? Na te pytania musi sobie odpowiadać nieustannie każdy z nas, gdyż dobrze ukierunkowana formacja ma pomóc w poszukiwaniu swej najgłębszej tożsamości, czyli swojego własnego oblicza świętości.

Idąc za papieską inspiracją, iż trzeba odkryć ponownie całe bogactwo treści formacji chrześcijańskiej, poczynając od rodziny, poprzez ruchy i wspólnoty parafialne oraz pamiętając szczególnie dzisiaj, że podstawowym aspektem formacji katechetów czy nauczycieli religii jest stałe pogłębianie zagadnień z dziedziny teologii, w całym jej różnicowaniu i bogactwie, formacja przyszłych i aktualnych wychowawców winna być ukierunkowana na zdobywanie wszechstronnej wiedzy i wykorzystywanie jej w katechezie, połączonych ze świadectwem własnego życia.

Sytuację, w jakiej żyje współczesny człowiek i wspólnoty kościelne, „trzeba brać pod uwagę nie tylko w duszpasterstwie powołań i w dziele formacji przyszłych kapłanów, lecz musi ona znaleźć odzwierciedlenie również w życiu i posłudze kapłanów oraz w ich stałej formacji” (PDV, n. 9).

W dzisiejszym sympozjum uczestniczą alumni naszego Seminarium. Drodzy alumni: „Życie w seminarium, w szkole Ewangelii, jest postępowaniem za Chrystusem na wzór Apostołów; jest przyzwoleniem, by On wprowadził nas w służbę Ojcu i ludziom pod przewodnictwem Ducha Świętego. Jest też zgodą na to, by Chrystus Dobry Pasterz kształtował nas dla lepszej posługi kapłańskiej w Kościele i w świecie. Przygotowując się do kapłaństwa, musimy też nauczyć się dawania

osobistej odpowiedzi na podstawowe pytanie Chrystusa: «Czy miłujesz mnie?» (J 21,15). Odpowiedzią przyszłego kapłana może być tylko całkowity dar własnego życia” (PDV, n. 42).

Ze słowami powitania zwracam się do Szanownych Prelegentów: ks. prof. Piotra Tomasika, ks. prof. Jana Przybyłowskiego, o. prof. Placyda Pawła Ogórka reprezentujących Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie oraz ks. prof. Adama Przybeckiego z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Już w słowie wprowadzającym pragnę im za podjęty trud z serca podziękować, ufając, że przedstawione zagadnienia pomogą nam w odkrywaniu także tego wymiaru powołania, jakim jest powołanie do nieustannej formacji jako zadania dla człowieka żyjącego Ewangelią we współczesnym świecie.

Słowem wdzięczności obejmuję organizatorów dzisiejszego spotkania. Dziękuję za zorganizowanie tego sympozjum w ramach VI Bałtyckiego Festiwalu Nauki, na którym nie mogło zabraknąć akcentu teologicznego naszej małej społeczności akademickiej.

Życzę owocnych obrad i pogłębionej refleksji nad potrzebą nieustannej formacji każdego z nas na drodze realizacji swojego powołania.